

Xecs en blanc

Multifuncional, pot ser tot i no res a la vegada, i per no saber-ne no en sabem ni la ubicació, ni la dimensió, ni el més important: què s'hi vol fer.

ACTUALITZADA EL 03/02/2016 23:30

Avui es debaten al Consell General les esmenes a la totalitat del pressupost 2016. Un debat on no hi figurarà l'esmena d'SDP a causa d'una decisió de la Sindicatura -arbitrària i contrària al principi democràtic que hauria de regir la institució que representa el conjunt de la ciutadania. Però això no impedirà que en Victor Naudí defensi la postura del nostre partit en contra d'un pressupost que no s'adequa -en gairebé res- ni a les necessitats actuals de l'Estat ni de la societat andorrana.

És un pressupost que torna a demostrar que el Govern de DA és incapaç d'afrontar els canvis i d'identificar les prioritats que reclama la ciutadania, i que continua ancorat en la dinàmica del qui dia passa any empeny, reproduint tics que ja havien mostrat altres governs en el passat. Entre aquests tics, hi ha la inquietant afició en pressupostar inversions molt costoses sense detallar en què consisteixen. L'any passat era una nova atracció turística d'un milió d'euros que -a última hora i sota la pressió del propi grup parlamentari demòcrata- el Ministre de Turisme va haver de desvetllar que es tractava d'unes fonts de colors sobre el riu Valira. Aquest any en tenim un nou exemple amb un edifici multifuncional de vuit milions d'euros, repartits en 3 anys, del qual no en sabem gairebé res.

Multifuncional, pot ser tot i no res a la vegada, i per no saber-ne, no en sabem ni la ubicació, ni la dimensió, ni el més important: què s'hi vol fer. No és el primer cop que l'administració pública es vol llançar a la construcció d'un equipament sense tenir clar exactament que s'hi farà o per a què servirà. No n'és l'únic cas: també tenim el famós edifici The Cloud promogut per Andorra Telecom, i podem remuntar-nos en el temps fins al projecte de l'edifici pel museu nacional que es va engegar abans de definir quina mena de museu volíem. Tampoc ha estat una exclusiva d'Andorra: el catàleg d'edificis i infraestructures, des de poliesportius a aeroports, passant per parcs tecnològics, tots ells buits, abandonats i sense

utilitzar, a banda i banda de la frontera, és molt extens i la factura del que tot això ha suposat i suposa encara ara per les arquitectures dels estats és enorme, sense entrar en els diversos escàndols que han generat.

El Govern hauria de ser molt curós a l'hora de projectar infraestructures d'aquesta dimensió i d'aquest cost, i abans de tot s'hauria de tenir clar i informar la ciutadania de per què es vol, què s'hi pensa fer i com es pensa fer. Estimar si el que s'hi vol fer mereix una instal·lació com aquesta, amb el que suposa de costos de manteniment -del tot desconeguts ara mateix- sobretot si es vol que estigui equipada amb els últims avenços tècnics. O potser, bona part del que s'hi vol fer, es podria redirigir cap a altres sales del país, moltes de les quals estan infrautilitzades com el Centre de Congressos d'Andorra la Vella, el Prat del Roure a Escaldes-Engordany o l'Auditori Nacional a Ordino.

Cal doncs, que els responsables governamentals -abans de llançar-se a la piscina de la inversió desenfrenada- presentin projectes amb continguts, ben estudiats, ben documentats i ben justificats amb tots els ets i uts. El nostre país i les nostres butxaques ja no es poden permetre més xecs en blanc, sobretot quan no responen a cap dels molts problemes que encara tenim per resoldre.